

γιαουρτοκεφτές ὁ, ἐνιαχ.

Ἐκ τῶν οὖσ. *γιαοῦρτι* καὶ *κεφτές*.

Εἶδος κεφτέ με κύριο ὑλικὸ τῆς κατασκευῆς τὸ γιαούρτι.

γιαουρτοκορυφή ἡ ἀμάρτ. *γιαουρτοκορυφή* ἐνιαχ.

Ἐκ τῶν οὖσ. *γιαοῦρτι* καὶ *κορυφή*, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ *κορυφή*.

Ὁ ἐπίπαγος τοῦ *γιαουρτιοῦ*.

γιαουρτολαγύνα ἡ, ἐνιαχ. *γιαουρτολαγύνα* Κῶς (Κάρδαμ. κ.ά.)

Ἐκ τῶν οὖσ. *γιαοῦρτι* καὶ *λαγύνα*.

Πήλινον δοχεῖον εἰς τὸ ὁποῖον πῆζουν γιαούρτι. Δγεῖά-σε τήγ- *γιαουρτολαγύνα* Καρδάμ.

γιαουρτολόγος ὁ, Ἀθῆν. (παλαιότ.) — Μ. Φιλήντ., Γλωσσογν. 2,100 *γιαουρτολόγους* Στερελλ. (Φθιώτ. Φωκ.) *γιαουρτολόγος* Στερελλ. (Αἰτωλ.) *διαουρτολόγους* Στερελλ. (Περίστ.) *διαουρτολόγος* Στερελλ. (Ἀρτοτ.)

Ἐκ τοῦ οὖσ. *γιαοῦρτι* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -λόγος.

1) Μικρὸν πήλινον δυνήθως δοχεῖον, ὅπου φυλάσσεται ἡ ζύμη, ἡ πτυὰ τοῦ *γιαουρτιοῦ* ἐνθ' ἄν.: *Τ'ν πτυὰ τ'ν ἔχον* ἔς τοῦ *διαουρτολόγου* Περίστ. 2) Ὁ πλανόδιος πωλητὴς *γιαοῦρτης* Ἀθῆν. (παλαιότ.): *Γιαουρτολόγος* ἐδῶ!

γιαουρτομαγιά ἡ, ἐνιαχ. *διαουρτουμαῖα* Εὐβ. (Ἀκρ.) *διουρτουμαῖα* Εὐβ. (Στρόπον.).

Ἐκ τῶν οὖσ. *γιαοῦρτι*, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τύπ. *διαοῦρτη* καὶ *διούρτη*, καὶ *μαγιά*.

Μικρὰ ποσότης ἐτοίμου *γιαουρτιοῦ* χρησιμοποιομένη ὡς ζύμη διὰ τὴν παρασκευὴν νέου *γιαουρτιοῦ* ἐνθ' ἄν. Συνών. *γιαουρτήσια* *πτυὰ*, *γιαουρτοπτυὰ*, *γιαουρτόσπορος*.

γιαουρτομυζήθρα ἡ, ἐνιαχ. *γιαουρτομυζήθρα* Πελοπν. (Γαργαλ.)

Ἐκ τῶν οὖσ. *γιαοῦρτι* καὶ *μυζήθρα*.

Μυζήθρα ἡ ὁποία παρασκευάζεται ἀπὸ γάλα ὀλίγον ὑπόξινον.

γιαουρτοπαδέλα ἡ, Πελοπν. (Γαργαλ.) κ.ά.

Ἐκ τῶν οὖσ. *γιαοῦρτι* καὶ *παδέλα*.

Πήλινον ἀβαθεὶς σκεῦος εἰς τὸ ὁποῖον μεταγγίζεται τὸ γιαούρτι μετὰ τὴν παρασκευὴν του: *Μάζωξα* τσι *γιαουρτοπαδέλες* καὶ *τ'ς* ἔπλυνα *για* νὰ βάλω *τῇ* *γιαούρτῃ* *ποῦ* *θα* *πῆξω* *τώρα* *τὴν* *Τυρινὴ* *βδομάδα*.

γιαουρτόπιττα ἡ, σύνθη. *γιαουρτόπ'ττα* βόρ. ἰδιώμ. *διαουρτόπ'ττα* Ἰθάκ.

Ἐκ τῶν οὖσ. *γιαοῦρτι*, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τύπ. *διαοῦρτι*, καὶ *πίττα*.

Εἶδος πίττας, τῆς ὁποίας κύριον ὑλικὸν εἶναι τὸ γιαούρτι ἐνθ' ἄν.: *Ἐλα* *νὰ* *φᾶς* *γιαουρτόπιττα*. *Θὰ* *φτεμάξω* *γιαουρτόπιττα* *σύνθη*.

γιαουρτοποῦλος ὁ, ἀμάρτ. *γιαουρτοποῦλος* Ἡπ. (Ἰωάνν.)

Ἐκ τοῦ οὖσ. *γιαοῦρτι* καὶ τοῦ ρ. *πουλῶ*.

Γιαουρτὰς 1, τὸ ὅπ. βλ.

γιαουρτοπτυὰ ἡ, ἐνιαχ. *γιαουρτουπ'τὰ* Ἡπ. (Κουκούλ.) Θεσσ. (Δομοκ.) Στερελλ. (Φθιώτ. Φωκ.) *γιαουρτοπτυὰ* Πελοπν. (Δίβρ. Μεσσην. Τριφυλ.) *διαουρτοπτυὰ* Στερελλ. (Δεσφ.) *διαουρτουπ'τὰ* Ἡπ. (Κουκούλ.) Θεσσ. (Δομοκ.)

Ἐκ τῶν οὖσ. *γιαοῦρτι*, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ οἱ τύπ. *διαοῦρτ'* καὶ *γιαργούρτη*, καὶ *πτυὰ*.

Ἡ ζύμη ἡ χρησιμοποιομένη πρὸς παρασκευὴν τοῦ *γιαουρτιοῦ*, ἡ ὁποία εἶναι εἴτε μικρὰ ποσότης ἐτοίμου *γιαουρτιοῦ* εἴτε χημικὸν παρασκεύασμα ἐνθ' ἄν.: *Κενώνουν* *τὸ* *γάλα* *ἔς* *τὰ* *βεδούρια*, *βάνουν* *καὶ* *γιαουρτοπτυὰ* *καὶ* *τὸ* *πῆζουν* *γιαούρτῃ* *Δ. Λουκόπ., Ποιμεν. Ρούμελ., 131* *Θὰ* *σοῦ* *στείλω* *ῥεῖν* *τὸ* *νιάκαρο* *νὰ* *δοῦ* *δώσης* *ἔς* *τὸ* *ποτήρι* *λίγια* *γιαουρτοπτυὰ* *νὰ* *πῆξω* *λίγον* *γάλα* (*νιάκαρο* = πολὺ μικρὸ παιδί) Πελοπν. (Τριφυλ.) *Βάστα* *κὶ* *λίγον* *διαουρτουπ'τὰ* Ἡπ. (Κουκούλ.) *Ἐχεις* *λίγια* *γιαουρτοπτυὰ* *νὰ* *πῆξουμε* *γιαργούρτῃ*; Πελοπν. (Δίβρ.) Συνών. *γιαοῦρτὰρι*, *γιαοῦρτομαγιά*, *γιαοῦρτόσπορος*, *μαγιά*, *πτυὰ*.

γιαουρτοσακκούλα ἡ, ἐνιαχ., *διαουρτουσακκούλα* Ἰμβρ. *διαουρτουσακκούλα* Εὐβ. (Ἀκρ.) Στερελλ. (Δεσφ.)

Ἐκ τῶν οὖσ. *γιαοῦρτι* καὶ *σακκούλα*.

Μικρὸς σάκκος ἀπὸ ὕφασμα διὰ τὴν στράγγισιν τοῦ *γιαουρτιοῦ*.

γιαουρτοσαλάτα ἡ, Ἀθῆν. κ.ά.

Ἐκ τῶν οὖσ. *γιαοῦρτι* καὶ *σαλάτα*.

Εἶδος σαλάτας, τῆς ὁποίας τὸ κύριον συστατικὸν εἶναι τὸ *γιαούρτι*.

γιαουρτόσπορος ὁ, ἐνιαχ. *γιαουρτόσπουρους* Ἡπ. (Κουκούλ.) *διαουρτόσπορος* Στερελλ. (Λεπεν.) *διαουρτόσπουρους* Ἡπ. (Κουκούλ.) Στερελλ. (Ἀχυρ. Σπάρτ.) *γιαουρτόσπορο* τό, Ἡπ. (Παραμυθ.)

Ἐκ τῶν οὖσ. *γιαοῦρτι* καὶ *σπόρος*.

Γιαουρτοπτυὰ, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: *Νὰ* *φέρ'ς* *νιὰ* *ψίχα* *διαουρτόσπουρου* *νὰ* *πῆξουμε* *διαούρτ'* (*νιὰ* *ψίχα* = λίγη ποσότης) Στερελλ. (Ἀχυρ.) *Μὴν* *ἔχ'ς* *λίγον* *γιαουρτόσπουρου* *νὰ* *μ'* *δώξ'ς* Ἡπ. (Κουκούλ.) Συνών. βλ. εἰς λ. *γιαουρτοπτυὰ*.

γιαουρτοτραχανᾶς ὁ, ἐνιαχ. *γιαουρτουτραχανᾶς* Θεσσ. (Μαυρέλ. Φωτειν. κ.ά.) Μακεδ. (Γήλοφ. Δασοχώρ. Δεσκάτ. κ.ά.).

Ἐκ τῶν οὖσ. *γιαοῦρτι* καὶ *τραχανᾶς*.

Εἶδος «ξινοῦ» τραχανᾶ, διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ ὁποίου χρησιμοποιοῖται καὶ ὀλίγον *γιαούρτι* ἐνθ' ἄν.: *Τὴ* *μαννιά* *μ'* *τὴν* *ἄρισ'* *ποὺλὸν* *ἢ* *γιαουρτουτραχανᾶς* (*μαννιά* = γιαγιά) Γήλοφ.

γιαουρτούλα ἡ, ἐνιαχ. *διαουρτούλα* Ἡπ. (Ἑλληνικ.) *διαουρτούλα* Εὐβ. (Ἀκρ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ οὖσ. *γιαοῦρτι* καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -οῦλα.

Ὀλίγη ποσότης *γιαουρτιοῦ* ἢ καὶ ἀπλῶς τὸ *γιαούρτι* κατ' ἐννοίαν θωπευτικὴν ἐνθ' ἄν.: *Λίγη* *διαουρτούλα* *χρειά-* *ζιτι* *ὑστια* *π'* *τοῦ* *φατ* Εὐβ. (Ἀκρ.) *Ἐφαγα* *διαουρτούλα* *κὶ* *μὴ* *δρουσίς* *κι* *ἢ* *ψ'χὴ* Ἡπ. (Ἑλληνικ.) Συνών. *γιαοῦρτὰκι*.

γιαουρτσήδικο τό, ἐνιαχ. *γιαουρτσήδικο* Θράκ. (Καλλικράτ.) *γιουρτσήδικο* Κρήτ.

Ἐκ τοῦ *γιαουρτσῆδες*, πληθ. τοῦ οὗς. *γιαουρτσῆς*.

Τὸ κατάστημα ὅπου παρασκευάζεται καὶ πωλεῖται *γιαούρτι*. Συνών. *γιαουρτάδικο*.

γιαουρτσής ὁ, Θράκ. (Σηλυβρ.) Κωνπλ. *γιαουρτσῆς* Θράκ. (Σηλυβρ.) *γιαουρτσῆς* Ἰων. (Σμύρν.) Κρήτ. *λιγουρτζῆς* Ἰων. (Βουρλ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *yoghurtçu* = ὁ παρασκευάζων ἢ πωλὼν *γιαούρτι*.

Ὁ παρασκευάζων καὶ πωλὼν *γιαούρτι* ἔνθ' ἄν.: "Ἀμα περάσῃ ὁ *γιαουρτσῆς*, νὰ πάρῃτε *γιαούρτι* Σμύρν. Συνών. *γιαουρτάς* 1.

γιαουρτχανᾶς ὁ, Θράκ. (Σηλυβρ.) *γιαουρτχανᾶς* Θράκ. (Σηλυβρ.) *γιαουρτχανᾶς* Θράκ. (Τσανδ.) *γιαουρτχανᾶς* Θράκ. (Καλλικράτ. Σκοπ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *yoghurtthane*.

Οἶκημα ὅπου παρασκευάζεται *γιαούρτι* ἔνθ' ἄν.: "Ὁ κάθε *γιαουρτχανᾶς* ἔκαμνε τετρακόσες, ὀχτακόσες *καρβάνες*, πὺν ἔβαζε καθεμιά πεντέμισση ὀκάδες Θράκ. (Καλλικράτ.) *Παίρναμε* καὶ τὸ βραδινὸ καὶ τὸ πρωῒνὸ γάλα, τὰ πηγαίναμε 'ς τὸ *γιαουρτχανᾶ*, ὅπου τεχνῖτες τὸ 'καναν *γιαούρτι* Θράκ. (Τσανδ.) Συνών. *γιαουρτάδικο*, *γιαουρτσῆδικο*.

γιαπαλάκι τό, Θράκ. (Αὐδήμ. Γανόχ. Κερασ. Μέτρ. Ὀκλαλ. Σηλυβρ.) Προπ. (Μαρμαρ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *yapalak* = εἶδος γλαυκός.

Εἶδος σταφυλῆς μὲ ρῶγας λευκοῦ χρώματος καὶ σχήματος ὠρειδοῦς. Συνών. *γιαπιρτζάκι*.

γιαπι τό, σύνθηθ. *γιαπ-πίν* Ἀστυπ. Λέρ. Νίσυρ. Τῆλ. *γιαπι* Α. Ρουμελ. (Καβακλ.) Μακεδ. (Δρυμ. Κοζ.) Νάξ. (Ἀπύρανθ.) *γιαποῦ* Κρήτ. Λυκ. (Λιβύσσ.) Πόντ. (Κοτύωρ.) *γιαπ-πίου* Μεγίστ. *γιαπι* ἢ Πόντ. (Χαλδ.) Πληθ. *γιαπούδια* τά, Καππ. (Φλογ.) *γιαπούζια* Καππ. (Φλογ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *yapı* = οἰκοδόμημα.

1) Οἰαδήποτε οἰκοδομὴ εἰς τὸ ἀρχικὸν στάδιον τῆς κατασκευῆς τῆς, ὁ σκελετὸς ἀνεγειρομένης οἰκοδομῆς σύνθηθ. *Δουλεῖν* σὲ *γιαπι*. Ἀκόμη εἶναι *γιαπι* τὸ σπίτι σύνθηθ. Οὕτε ἀέλια ἔσκαβαν οὕτε *γιαπι* δούλευαν Θράκ. (Σαρέκκλ.) *Φέτου* τὰ *γιαπι* εἶναι λίγα, δὲν ἔχ' ἢ κόσμους *παράδεις* Λέσβ. (Πάμφιλ.) *Τὸ σπίτι γιόμισε σκόνες* μὲ τὸ *καρσινὸ γιαπι* (*καρσινὸ* = ἀντικρινὸν) Ἰων. (Σμύρν.) *Πολλοὶ δουβαρτζῆδες εἶναι 'ς τὸν γιαπι* (*δουβαρτζῆδες* = κτίσται) Μακεδ. (Γαλατ.) "Ἀ θέλῃ ὁ Θεός, πότε θὰ βάλετε τὸ 'γιαπι'; Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Οἱ πέτρες, τὸ χῶμα, ὁ ἀσβέστης, οὕλα εἶναι ἔτοιμα *γιὰ νὰ βῇ ὁρὸς τὸ γιαπι* Κρήτ. (Μαλάκ.) || Φρ. "Ἀνοιξε *γιαπι* (ἄρχισε νὰ οἰκοδομῇ οἰκίαν, καὶ μεταφ. ἐπὶ ἐπιχειρήσεως, ἀσθενείας κ.λπ., ἢ ὅποια παρουσιάζει ἐξ ἀρχῆς δυσκολίας) Κρήτ. Συνών. φρ. "Ἀνοιξε *ἐργολαβίαις* || Ἀσμ.

Καὶ τοῦ *γιαπι* πὺν *φκεῖάνουμι*,
πέτρα καὶ χῶμα νὰ μὴν ἀραγ' στή,
ξύλου, καρφὶ νὰ μὴ *ἐκαρφουθῇ*

Μακεδ. (Γαλατ. Σιάτ.) Συνών. *χτίρι*. β) Οἰονδήποτε πρόχειρον οἰκοδόμημα ἐνιαχ. γ) Τὸ περὶ ἀνεγειρομένην οἰκοδομὴν ξύλινον ἱκρίωμα, οἱ σκαλωσιὲς Λεξ. Δημητρ. δ) Τοῖχος, μανδρότοιχος Α. Ρουμελ. (Καβακλ.) Λυκ. (Λιβύσσ.) Μακεδ. (Κοζ.) 2) Τὸ κτίσμα τοῦ μύλου Μακεδ. (Βόιον.) 3) Τὸ ξύλινον δοχεῖον διὰ τοῦ ὁποίου μεταφέρεται ἢ χρησιμοποιοῦ-

μένη διὰ τὴν οἰκοδόμησιν λάσπη ἢ τὸ ἀσβεστοκονίαμα. Κῶς. 4) Μεταφ., ἡ φυσιογνωμία, ὁ χαρακτήρ Μακεδ. (Βλάστ.)

γιαπιρτζάκι τό, Βιθυν. (Μουδαν.) Θράκ. (Αὐδήμ. Κερασ. Σηλυβρ.) *γιαπιρτζάκι* Θράκ. (Ξάστρ. Ὀκλαλ. Πλαγ. Σαρεκκλ. Σηλυβρ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *yapırcak* = εἶδος σταφυλῆς.

Εἶδος ἐπιτραπέζιου λευκῆς σταφυλῆς μὲ φαιόχροα στίγματα. Συνών. *γιαπαλάκι*.

γιαπιστίζω Θράκ. (Μάδυτ.) *γιαπουστιζον* Θράκ. (Κόσμ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *yapırmak* = προσκολλῶ.

1) Προσκολλῶ Θράκ. (Μάδυτ.) Συνών. *γιαπιστιρεύω*, *γιαπιστιρτζίζω*. 2) Συλλαμβάνω, πιάνω Θράκ. (Κόσμ.): *Μὴ φόρτσα γκ'τῶ τοῦ πουρτί, ἀνοίγουν καὶ ἴσια ντὴ γιαπουστιζον ἀπὸν τσι βουρλίδι τ'ς* (γκ'τῶ = ὠθῶ, τσι βουρλίδι = τὶς βουρλίδες = τὶς κοτσίδες).

γιαπιστιρεύω Πόντ. (Οἶν.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *yapıstırmak* = προσκολλῶ.

Γιαπιστίζω 1, τὸ ὅπ. βλ.

γιαπιστιρίζω ἀμάρτ. *γιαπουστουρίζω* Λυκαον. (Σίλ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *yapıstırmak* = προσκολλῶ.

Γιαπιστίζω 1, τὸ ὅπ. βλ.: *Τὰ γιαπουστούρισι*.

γιαπιτζήδικος ἐπίθ. ἐνιαχ. *γιαπουτζήδικος* Μακεδ. (Θεσσαλον.)

Ἐκ τοῦ οὗς. *γιαπιτζῆς*.

Ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν κτίστην, τὸν οἰκοδόμον: *Γιαπουτζήδικο σκιπάρ' μοιάζ'* αὐτὸς (*σκιπάρ'* = σκεπάρνι' ἐπὶ ἀσχήμου ἀνθρώπου).

γιαπιτζῆς ὁ, Ἰμβρ. Ἰων. (Πέργαμ. Σμύρν.) Κρήτ. — Λεξ. Βλαστ. *γιαπ-πίτ-ζῆς* Τῆλ. *γιαπουτζῆς* Λυκ. (Λιβύσσ.) Σάμ. (Μαραθόκ.) *γιαπ-πίουτσης* Μεγίστ.

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *yapıcı* = οἰκοδόμος.

Κτίστης, οἰκοδόμος, ἔνθ' ἄν.: "Ἦχτισα μὴ *καμαρούλα* κ' οἱ *γιαπιτζῆδες* εἶναι *μισοπλερωμένοι* Ἰων. (Σμύρν.) *Δὲν τό 'χτισε καλὰ τὸ ντουβαράκι* εὐτὸς ὁ *γιαπιτζῆς* αὐτόθ.

Ἡ λ. καὶ ὡς ἐπών. ὑπὸ τύπ. *Γιαπιτζῆς* Ἀθῆν. Κρήτ. Χαν. Μακεδ. (Θεσσαλον. Κατερίν.)

γιαπμάς ὁ, Κωνπλ. Θράκ. (Μάδυτ. Σηλυβρ. κ.ά.) Λυκ. (Λιβύσσ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *yapma* = ἡ κατασκευή, τὸ ἔργον.

Α) Οὗς., παραποίησις Θράκ. (Μάδυτ.)

Β) Ἐπιθετικ., τεχνητός, χειροποίητος Θράκ. (Σηλυβρ. κ.ά.) Κωνπλ. Λυκ. (Λιβύσσ.): "Ἐχει *δόντια γιαπμάδες* Κωνπλ. *Δὲν εἶναι γιαπμάδες, ἀλλὰ θεϊκά* (ἐνν. τὰ ἀστροπελέκια) Σηλυβρ.

γιαπούδι τό, ἐνιαχ. *γιαπούδ'* Θεσσ. (Βαμβακ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. *γιαπι* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -οῦδι.

Ἀποθήκη εἰς τὸ ἱσόγειον τῆς οἰκίας πρὸς φύλαξιν δημητριακῶν καρπῶν: *Γέμ'σανι τὰ γιαπούδια μ' σ'τάρ' φέτους*.

γιαπούτζα ἡ, Ζάκ.

Ἐκ τοῦ Βενετ. *carpuccio*, παρὰ τὸ ὅπ. τὸ Ἰταλ. *caruzzo*.

Μακρὺς μάλλινος ἐπενδύτης.

